

Barbara Gajewská: Interpretace, popis a péče o fotografický fond státního hradu Grabštejn

(Posudek vedoucího diplomové práce)

Tvorba posudků diplomových prací či jiných kvalifikačních prací je v současnosti předpokládanou a stejně tak i vyžadovanou rutinní kompetencí VŠ pedagogů a vědeckých pracovníků. Jistě je to odraz reálného stavu vědeckého a odborného usilování, přesto však tento posudek není rutinním případem. Jeho předmětem je totiž diplomová práce vzniklá při studiu nového studijního oboru – restaurování fotografie. A vezmeme-li v úvahu, že se v tomto čase jedná o jediné tuzemské VŠ pracoviště tohoto zaměření a zmíněná kvalifikační práce je součástí vůbec prvních uskutečněných obhajob diplomových prací tohoto oboru je jistě potřebné tuto skutečnost náležitě připomenout. Přitom rozhodně nejde o snahu autorce práce ulehčit v celkovém hodnocení...

Autorka diplomové práce je absolventkou předchozího bakalářského studia VŠE Praha, obor kulturní management a v současné době je také odbornou pracovnící Národního památkového ústavu. Obě tyto skutečnosti se v míře nadmíru pozitivní odrážejí v předkládané práci. Autorka byla schopna jak vybudovat logickou strukturu práce, tak i vytvořit přehledně a funkčně strukturovaný poznámkový aparát jako funkční atribut vědeckého či odborného textu. Její působení v rámci NPÚ se poté odráží v dobré znalosti problematiky ochrany památek, včetně dějin vývoje památkové péče na území dnešní ČR. Její úspěšné studium restaurátorského oboru se poté mj. projevilo ve funkčním skloubení témat interpretačních a následně i konzervátorských a restaurátorských v celém diplomovém spisu.

Při zhodnocení konkrétního zpracování diplomové práce je nutno vyzdvihnout již samotné téma. Vždyť právě fotografické materiály uložené na různých památkových objektech jsou často vystavovány výrazně nepříznivým podmínkám a jejich často svízelné a nejednoznačné osudy jsou více než symbolickými v kontextu moderních českých dějin. To vše si autorka spisu zjevně uvědomuje a téma interpretace konkrétního fondu fotografií uložených na hradě Grabštejn postupně nahlíží z různých rovin odborného zájmu. Především z pohledu interpretace vlastního fotografického fondu a následně i z pohledu fyzického stavu daného fondu. To autorka dle mého názoru úspěšně vsazuje do širšího kontextu problematiky ochrany a péče o fotografické materiály uložených na památkových objektech a nabízí i některá možná a praktická řešení.

Práci je možno vytknout jistý formulační chvat či spěch, který je evidentně dán jak časovými možnostmi, tak i určitou formulační nedozrálostí autorky. To se jistě postupem času

ještě notně vylepší a autorku získá ve svých formulacích větší jistotu a schopnost lépe rozlišovat mezi obecněji a konkrétněji formulovanými závěry. V tomto případě se především jedná o interpretaci vývoje dějin památkové péče v ČR či celkovou činnost Národní kulturní komise.

Snaha nepouštět se do širších interpretačních závěrů je ke škodě věci, především proto, že autorka prokazuje schopnost práce s archivními prameny a primární výzkum jí není cizí záležitostí. V nedokončeném interpretačním rámci (nepropojení písemných a obrazových pramenů) je tak možno vysledovat největší slabinu celé diplomové práce. Byť je nutno vzít v potaz i zjevnou torzovitost pramenů. I přes provedený výzkum tak celkové zhodnocení významu a dějin fotografického fondu Grabštejn zůstává spíše v obecné rovině. Ta je sice dobrým východiskem pro případné metodické využití předložené práce v oblasti péče o fotografické materiály, čtenář je však „ochuzen“ o tolik potřebné a žádané vyličení proběhnuvších historických příběhů. Ty jsou sice někdy naznačeny (lovecké safari v Africe, již i samotný fakt rozdělení fotografického fondu do několika institucí), ale příslovečně nejsou příliš dořeknuty.

Rámec výzkumu věnovaného problematice uložení (a spojených dějů) opětovně prokazuje autorčinu znalost věci a její hluboký a poučený zájem. Byť i zde by bylo vhodné konkrétněji laděné zhodnocení získaných poznatků. Na druhé straně autorka prokazuje své zaujetí pro dané téma a schopnost realistického zhodnocení celého komplexu velmi složitých a často i subtilně řešitelných otázek (např. otázku kvality uložení fotografických materiálů na památkových objektech, jejich využití při prezentaci jednotlivých objektů, problematiku evidence, péče atd.)

Při celkovém zhodnocení diplomové práce Barbary Gajewské je nutno opětovně ocenit zvolené téma, širší zpracované problematiku, základní tj. archivní výzkum a celkovou pečlivost při zpracování textu (a to i s výše uvedenou výtkou přítomnosti jistého chvatu při tvorbě finálního textu). A stejně tak autorku vyzvat (v budoucnu) k větší odvaze konkrétněji formulovat vlastní poznatky a závěry. **Z výše uvedených důvodů tak navrhuji hodnocení předložené diplomové práce známkou B.**

Mgr. Libor Jůn, Ph. D.

31. 5. 2016